

salen. Jeg går ud fra, at vi har en diskussion i salen i dag, fordi man beder om en forlængelse på nogle måneder. Ergo må regeringen have vurderet, at en forlængelse på nogle måneder er så væsentlig, at det skal i salen. Så gælder det vel også, hvis vi vil lave den forlængelse på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

To spørgsmål: I dag er der forlydender om, at der ikke kommer nogen ny FN-resolution, fordi USA vil undlade at fremlægge den for ikke at komme i mindretal. Jeg vil spørge udenrigsministeren, om han er bekendt med den situation og om hans vurdering af, om det er sandsynligt, at USA vil undlade at fremlægge en ny resolution for ikke at lide et nederlag. Det er det ene.

Det andet er, at jeg synes på en måde, at det af flere grunde er en interessant dag i dag. Danmark har med et snævert flertal i Folketinget været kastet ud i en krig. Vi har bedt om at få beslutningsgrundlaget klarlagt på en offentlig høring. Det siger et snævert flertal af regeringspartierne og Dansk Folkeparti nej til. Det synes man er for ubehageligt for offentligheden at få frem i dagens lys.

Hvis det også bliver sådan, at en forlængelse af indsatsen – imod Socialdemokratiets ønske og imod dem, der ikke ønskede krigen – heller ikke kan tåle en offentlig debat, er det så ikke sigende for de problemer, folkestyret har i forhold til Irakkrigen, at man gør, hvad man kan for hermetisk at lukke enhver mulighed for offentlig debat, ikke alene fra regeringens side, men også fra dens tro væbner og støtte, nemlig Dansk Folkeparti?

Offentligheden tåler ikke indblik i de her ting; lad os derfor få så få offentlige diskussioner som muligt. Det er den parole, man kører det her efter. Er det virkelig holdbart?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hr. Søren Søndergaard siger, at Saddam Hussein stadig væk kan være i besiddelse af masseødelæggelsesvåben. Det er jo også det, David Kay siger ikke er udelukket. Det kan jeg da heller ikke stå og udelukke. Det ville da være forkert. O.k., så er det i orden, hvis det var præmissen for spørgsmålet. Derfor søges der jo videre. Derfor undersøges sagen fortsat, og også derfor er der behov for sikkerhedsstyrker.

Kl. 20.15

Men sikkerhedsstyrkerne er jo altså også inde for at sikre, at Saddam Husseins terrorister og fundamentalisterne ikke skal have held til at få skabt så meget uro, skabt så mange terroraktioner, at man ikke kan få genopbygget Irak.

Emnet i dag er ikke tidsforlængelsen. Emnet i dag er udvidelsen med 90-100 mand. Tidsforlængelser har jeg nu ikke nogen erindring om har været i salen, og jeg tror faktisk, at man har tidsforlænget langt de fleste af Danmarks fredsbevarende og fredsskabende aktioner: Cypern adskillige gange, og der er Kosovo. Det ene og det andet er blevet tidsforlænget, og det er sket i Nævnet. Jeg tror faktisk, at det ville være første gang, man skulle over i salen med en tidsforlængelse, hvis man gør det.

I realiteten er der jo ikke tale om nogen ny opgave. Når vi går i salen nu, er det, fordi udvidelsen er med så mange personer, at vi synes, der var brug for en debat.

Men det er ikke udelukket. Det står jo præcis også i beslutningsforslaget, at det kan være, at det bliver i Nævnet, det kan være, det bliver i salen, og alle, der stemmer for beslutningsforslaget, ved, at den situation må vi drøfte sammen, når og hvis vi måtte komme i situationen.

Men uanset om der kommer en resolution i FN eller ej – vi arbejder selvfølgelig for, at der kommer en resolution, som præcis skaber den bro, som jeg har nævnt, og som jeg har foreslået i mine samtaler med sikkerhedsrådsmedlemmerne og i EU-USA-mødet – er der en forpligtelse, som FN med sin resolution 1483 fra 22. maj har appelleret til verden om at bære, nemlig den forpligtelse at skabe ro, sikkerhed og fremgang i Irak.

Den kan man da ikke løbe fra, og den bliver jo heller ikke ophævet, uanset hvad der måtte ske i FN for øjeblikket. Vi håber på, at man når til en enighed, som betyder, at FN føler, at de har fået en større, en stærkere og en mere central rolle, og det har vi også appelleret til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør